



دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

دانشکده پرستاری و مامایی خرم آباد

مدل یابی ارتباط بین تاب آوری و ثبات قدم با همدلی در پرستاران شاغل در بیمارستان های آموزشی خرم آباد

توسط:

الهام اعتماد

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری داخلی - جراحی

استاد راهنما:

دکتر شورانگیز بیرانوند

اساتید مشاور:

دکتر رسول محمدی

دکتر رضا حسین آبادی

مرداد ۱۴۰۴

چکیده

مقدمه: تاب‌آوری و ثبات قدم به‌عنوان سازه‌های روان‌شناختی می‌توانند با تقویت توانایی پرستاران در مقابله با استرس‌های شغلی، همدلی را ارتقا دهند. این پژوهش با هدف مدلیابی ارتباط بین تاب‌آوری، ثبات قدم پرستاران شاغل در بخش‌های داخلی و جراحی بیمارستان‌های آموزشی خرم‌آباد انجام شد.

روش کار: در این پژوهش توصیفی - همبستگی، ۲۶۳ پرستار شاغل در بخش‌های داخلی و جراحی بیمارستان‌های آموزشی خرم‌آباد در سال ۱۴۰۳ با استفاده از روش نمونه‌گیری به‌صورت تمام شماری وارد مطالعه شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه‌های معتبر مقیاس تاب‌آوری کانر-دیویدسون، مقیاس ثبات قدم داکورث، مقیاس همدلی جفرسون و چک لیست اطلاعات جمعیت‌شناختی و شغلی (جنسیت، سن، تعداد فرزندان، وضعیت سکونت، نوع استخدام، نوع شیفت کاری و علاقه به پرستاری) بودند. جهت بررسی ارتباط بین متغیرها از آزمونهای تی، آنووا و کای دو استفاده شد و بررسی وضعیت همبستگی با ضریب همبستگی پیرسون و مدل‌سازی معادلات ساختاری با نرم افزارهای SPSS نسخه ۱۶ و AMOS انجام گرفت.

یافته‌ها: نتایج مطالعه نشان داد که بین متغیرهای تاب‌آوری، همدلی و ثبات قدم ارتباطات معناداری وجود دارد. ضریب همبستگی بین همدلی و تاب‌آوری ($r=0/262$, $p>0/0001$) و بین همدلی و ثبات قدم ($r=0/266$, $p>0/0001$) حاکی از رابطه مثبت و معنادار است. همچنین، رابطه بین تاب‌آوری و ثبات قدم ($r=0/474$, $p>0/0001$) نشان‌دهنده همبستگی مثبت و قوی‌تری نسبت به سایر روابط است. تحلیل مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که اثر مستقیم ثبات قدم بر همدلی ($\beta=0/38$ و $p<0/001$)؛ ثبات قدم بر تاب‌آوری ($\beta=0/72$ و $p<0/001$) و تاب‌آوری بر همدلی از نظر آماری معنی‌دار ($\beta=0/153$ و $p<0/001$)، بود. اثر غیر مستقیم ثبات قدم بر همدلی از طریق تاب‌آوری نیز ($Z=3/12$, $p<0/01$) و بوت استروپ ۹۵٪ CI: (۰/۰۴ - ۰/۱۷) معنی‌دار بود. متغیرهای

جمعیت شناختی شامل سن، جنسیت، وضعیت استخدام، نوع شیفت کاری و علاقه به پرستاری اثر مثبت و معناداری بر همدلی داشتند.

بحث و نتیجه‌گیری: این مطالعه با تأکید بر نقش میانجی‌گری تاب‌آوری در رابطه بین ثبات قدم و همدلی، نشان داد که تقویت این ویژگی‌های روان‌شناختی می‌تواند همدلی پرستاران را بهبود بخشد و کیفیت مراقبت بیمار محور را ارتقا دهد. طراحی مداخلات آموزشی مانند کارگاه‌های تاب‌آوری، ذهن‌آگاهی و تقویت ثبات قدم، همراه با سیاست‌های مدیریتی برای حمایت از پرستاران غیروبومی و افزایش انگیزه درونی، توصیه می‌شود. این رویکردها می‌توانند به کاهش فرسودگی شغلی و بهبود عملکرد حرفه‌ای کمک کنند.

واژگان کلیدی: تاب‌آوری، ثبات قدم، همدلی، پرستاران

